

En paraules del nostre convidat, **“tendir cap a l'advocacia és una deformació genètica de la nostra família.”** Es pot dir que a la família Rodés s'hereta la vocació pel dret, tal com ens fa veure en Joan E. en explicar-nos que hi ha constància que almenys des del segle XVIII hi ha Rodés vinculats a l'advocacia i al notariat.

Per tot això, segur que el nostre convidat s'ha plantejat més d'una vegada el perquè d'aquesta transmissió tan freqüent en professions liberals: **“Les relacions de confiança es transmeten de família en família. Aquesta confiança és la base de totes les professions liberals i els fills -tant els de qui són assessorats com els de qui assessoren- solen respectar el tracte de confiança. Aquesta seria una raó. Una altra és la transmissió clàssica del negoci de la família. I n'afegiria una tercera, que és que aquesta feina és, malgrat tot, divertida i té un cuc que mossega i crea una cultura de família.”** Malgrat tot? **“El nostre sistema de justícia comporta enormes i creixents problemes i, per tant, viu una crisi profundíssima. Així l'exercici de la confiança i del consell també pateixen aquesta crisi, però malgrat tot la feina resulta engrescadora.”**

Analitzem els elements d'aquesta crisi: **“Una cosa és que el sistema legal estigui en crisi i una altra és que siguem absolutament crítics. Crec que la crisi del sistema legal ve d'una certa manca de mitjans materials -formar personal i dotar-lo de mitjans tècnics i organitzatius. La societat inverteix poc en la justícia i després li exigeix molt. Aquest és un problema seriós però no el principal. El veritable problema és el caos legislatiu: la falta de coherència legislativa que permeti saber on són els drets de cadascú. Hi ha una voluntat política de treure moltes lleis perquè es judica una legislatura segons el nombre de lleis que s'han dictat però la quantitat no és important sinó la utilitat. Avui tant al ciutadà com als professionals del dret els és impossible conèixer totes les lleis. Allò que més es critica són els retards però jo no considero que aquest sigui el veritable problema perquè una justícia precipitada tampoc és justícia.”**

En Joan E., que de sempre coneix què és l'advocacia perquè l'ha viscuda a casa, considera, amb 22 anys d'experiència laboral, que les expectatives que es va crear s'han acomplert. De cara a generacions futures, però, **“penso que estem en crisi i que aquestes herències s'estan acabant. Crec que som l'última generació que podrem explicar aquest fenomen tal com s'ha viscut durant tantes generacions.”** Remuntem-nos a l'època universitària: **“Pertanyo a la segona promoció de la Universitat Autònoma de Barcelona i vaig gaudir d'uns plans experimentals que permetien triar molt les assignatures que volies estudiar. El principal objectiu de la universitat era aleshores l'ampliació de l'àmbit de preocupacions de l'estudiant a nivell social, cultural i personal, perquè tal com s'explica que deia Pi i Sunyer, serà la vida qui et suspendrà.”** Valora positivament el seu pas per aquella universitat i en aquell moment: **“Els qui vam estudiar a l'Autònoma durant els seus primers anys d'existència vam tenir la gran sort de trobar-nos-hi professors amb moltes ganes d'obrir-nos les finestres i transmetre'ns els coneixements**

d'una altra manera, a un nivell no únicament dogmàtic. Amb els anys t'adones que potser aquests nous sistemes no eren factibles però aquest interès que van demostrar crec que és un valor molt important. En aquest sentit jo destacaria Joan Ramon Capella juntament amb el conjunt de professors.”

I si molts advocats van fer la passantia en aquest moment en Joan E. l'havia iniciada molt abans: **“La vaig començar ja abans de la carrera assistint el meu pare.”** I li demanem una reflexió sobre la situació actual respecte a aquest punt: **“El tema de la passantia és un tema mal resolt. Crec que exercir l'advocacia sense un procés d'aprenentatge previ en un despatx és molt imprudent. Des del meu punt de vista aquest tema s'ha de regular i s'ha d'exigir perquè la defensa dels interessos de les persones implica una gran responsabilitat i cal un assaig anterior.”** Però no n'hi ha prou amb fer una passantia per tirar endavant amb garanties d'èxit: **“Després d'aquest període també és important tenir sort.”**

El bufet del nostre protagonista toca sobretot el dret civil, mercantil i urbanístic. **“El nostre bufet és de clients, no d'assumptes. El client tria la feina que vol que el seu conseller li faci i a partir d'aquí vénen les especialitzacions.”** Concretament el tipus de feina que més realitzen gira al voltant **“del dret marítim i dels temes de viatges, que són una part del dret mercantil i han esdevingut el nucli de la feina que fem al despatx.”**

Com a membre d'una entitat internacional que toca temes exclusivament de turisme i de dret marítim, en Joan E. Rodés sap perfectament que **“estem en un mercat global i hem d'estar preparats en temes comercials per tenir competència amb advocats de qualsevol altra part del món. No hem de tenir por de sortir del nostre àmbit natural.”** I afegeix: **“En els nostres dies no ens podem referir al dret europeu com a dret estranger perquè ja forma part del nostre ordenament intern.”**

El despatx d'aquest advocat té molts clients fixos però sempre n'arriben de nous. En aquests casos tenen molt clar que **“la confiança es guanya en el dia a dia, els trucs tenen un efecte molt limitat.”** En Joan E. parteix de la màxima que **“el cor de l'ofici és usar la paraula per defensar els interessos d'altri”** i aconsellar és una part fonamental de la seva feina: **“Excepte en els temes penals, en què la funció de l'advocat és acusar o defensar, en les altres branques del dret hi ha punts de vista i una tasca destacada de l'advocat és aconsellar.”**

Cloem l'entrevista analitzant el present i el futur dels despatxos: **“Hi ha una realitat: el creixement imparable del nombre d'advocats i, per tant, de la competència.”** De cara al futur, **“hi ha especialitats en què la pràctica individual no corre cap perill, com el dret penal perquè bàsicament es desenvolupa al tribunal. Ara bé, respecte a les branques en què predomina l'exercici del consell, si un està sol i no s'especialitza es trobarà amb moltes dificultats justament per la complexitat legislativa.”**

Són les paraules de qui ha heretat dos segles de tradició en el món del dret. Amb tota la intuïció acumulada, hi ha moltes possibilitats que siguin profètiques.

“El nostre sistema de justícia comporta enormes i creixents problemes i, per tant, viu una crisi profunda”

Joan E. Rodés - Barcelona (Barcelonès)